

Çocuk ve Kurtarılan Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Kurtarılan Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı Sam, çakıl taşlı yoldan seke seke hayvan barınağına gitti. Sarı tişörtü bir ayçiçeği gibi parlıyor, mavi tulumu her adımı zıplıyordu. Bez çantasında üç tane çıtır havuç vardı. Bu ziyaret için bütün hafta beklemişti. Bugün yeni bir arkadaş edinmeyi umuyordu.

Barınak, yumuşak seslerle dolu sıcacık bir yerdi. Keçiler meliyor, tavuklar gıdıklıyor, hafif bir esinti yaprakları hışırdatıyordu. Sam'in büyük kahverengi gözleri çevresine bakarken parıldadı. Bir gönüllü gülümseyerek, "Hoş geldin Sam! Burada birçok hayvanımız var ama özel bir eşeğin sakın bir arkadaşına ihtiyacı var," dedi.

Sam gönüllünün peşinden barınağın gölgeli bir köşesine gitti. Orada, yumuşak gri tüylü ve krem rengi burunlu yaşlı bir eşek duruyordu. Uzun, sarkık kulakları seğiriyor, koyu gözlerinde soluk kirpikler vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingiraklı mavi bir yular asılıydı. Eşek hiç kıpırdamadan duruyor, yorgun ve bilge görünüyordu.

Sam nazik olmayı hatırlayarak eŖeęe doęru yavaŖŖa y r d . "Merhaba," diye fısıldadı. "Benim adım Sam. Havu  ister misin?" EŖeęin kulakları hafif e dikildi. Sam bir havu  uzattı ve eŖek onu dudaklarıyla yumuŖak a aldı. Pirin   ıngırak Ŗıngırdadı. Sam aralıklı diŖleriyle g l msedi. Sessiz bir arkadaŖlık baŖlamıŖtı.

Gönüllü, Sam'e eşeğin çok yaşlı olduğunu söyledi. Adı Dusty'ydi ve sırtı biraz tutulduğu için yavaş hareket ediyordu. "Serin gölgeyi ve kolay yolları sever," dedi. "Ama barınakta dinlenebileceği çok güzel yer yok." Sam'in şefkatli kalbi sızladı. Yardım etmek istedi.

Sam, Dusty'nin yanına yumuşak bir çimene oturdu. Eşegin gri bıyıklarını ve tüylerindeki küçük yaşlılık lekelerini fark etti. "Endişelenme Dusty," dedi Sam. "Sana yardım edeceğim." Dusty, Sam'in omzuna usulca burnunu sürttü. Çocuk sıcacık ve mutlu hissetti. Barınak sorumlusuna özel bir bahçe yapıp yapamayacaklarını sormaya karar verdi.

Barınağın sorumlusu, neşeli bir kadın olan Bayan Rosa, Sam'in fikrini dinledi. "Yaşlı hayvanlar için huzurlu bir bahçe mi?" dedi. "Ne harika bir fikir!" Sam ona güvenli patikalardan ve gölgeli dinlenme yerlerinden bahsetti. Bayan Rosa başını salladı. "Ahırın arkasında biraz yerimiz var. Yarın başlayabiliriz." Sam'in gözleri heyecanla parladı.

Ertesi gün Sam bir planla geldi. Dusty'nin tutulmuş bacakları için kolay olacak geniş, düz patıkların olduğu bir harita çizdi. Eşegin dinlenebileceği büyük ağaçların altındaki gölgeli yerleri işaretledi. Bayan Rosa ona küçük bir kürek ve biraz tohum verdi. Dusty çitinden izliyor, sarkık kulaklarıyla her kelimeyi dinliyordu.

Sam çok çalıştı, kazdı ve dikti. Dusty'nin toynakları kaymasın diye yumuşak ağaç yongalarından bir patika yaptı. Gölgeyi bir ağacın yanına bir kova serin su koydu. "Burası senin dinlenme yerin olacak," dedi Sam Dusty'ye. Eşek yavaşça yanına geldi ve taze ağaç yongalarını kokladı. Pirinç çingırağı hafifçe şingırdadı, sanki teşekkür ediyordu.

Günler geçti ve bahçe büyümeye başladı. Sam patika boyunca tatlı çimenler ve kokulu otlar dikti. Gölgede Dusty'yle oturabileceği alçak bir ahşap bank yaptı. Eşek kolay yolda yürümeyi, sık sık durup çimenleri kemirmeyi seviyordu. Sam her geldiğinde Dusty'nin kulakları sevinçle dikiliyordu.

Bir öğleden sonra bir grup çocuk barınağı ziyaret etti. Gürültüyle hayvanlara doğru koştular. Dusty'nin kulakları yassıldı ve geri çekildi. Sam çocuklara nazikçe seslendi. "Lütfen yavaş yürüyün ve alçak sesle konuşun. Dusty yaşlı ve nezakete, saygıya ihtiyacı var." Çocuklar dinledi. Sessizleşip nazikçe yaklaştılar. Dusty rahatladı.

Çocuklar Sam'in bahçeyi bitirmesine yardım etti. Gölgeyi yerlere yumuşak saman serdiler ve patika boyunca düz taşlar yerleştirdiler. Dusty yanlarında yürüdü, yavaş adımları onların dikkatli temposuna uydu. Bahçe bütün hayvanların en sevdiği yer oldu. Sam gurur duydu. Söz verdiği gibi huzurlu ve güvenli bir şey yaratmıştı.

Barınağın sorumlusu o kadar memnun oldu ki Sam'den bahçeyi diğer ziyaretçilere göstermesini istedi. Sam Dusty'nin yanında gururla durdu. "Yaşlı hayvanlar rahatlığı ve sevgiyi hak eder," dedi. "Ve nezaket her hayvanı mutlu eder." Dusty ona burnunu sürttü ve piriñ çingirak şingırdadı. Herkes alkışladı ve Sam'in aralıklı dişli gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Şimdi her cumartesi Sam, Dusty'yi ziyaret ediyor. Birlikte kolay yollarda yürüyorlar ve Dusty serin gölgede dinleniyor. Sam havuç ve bazen bir elma getiriyor. Sessizce oturup yaprakların dalgalanmasını izliyorlar. Sam, sabrın ve nazık bakımın en iyi arkadaşlıkları oluşturduğunu öğrendi. Dusty onun bilge, yaşlı arkadaşı, Sam de onun nazik çocuğu.

Sam sık sık diğer çocuklara Dusty'den bahseder. "Yavaş hareket edin ve alçak sesle konuşun," der. "Yaşlı hayvanların ekstra nezakete ihtiyacı var." Çocuklar başlarını sallayıp gülümser. Onlar da yardım etmek ister. Dusty gölgede durur, krem rengi burnu mutlulukla seğirir. Bahçe saygı ve sevgiyle dolu huzurlu bir yerdir. Ve her şey bir çocukla kurtarılan bir eşekle başladı.

Güneş batarken Sam, Dusty'ye son bir havuç verir. "İyi geceler dostum," diye fısıldar. Dusty'nin piriñ ıngırağı hafife şingirdar. Sam mutlu bir kalple eve yürür. Nezaket ve saygının her hayvanı mutlu ettiğini ve yaşlı dostların birer hazine olduğunu bilir. Huzurlu bahe her zaman orada olacak, özel arkadaşlıklarının bir simgesi olarak.